

Маги Данаилова

Защо наричаш пътешествията си духовни?

● Защото са свързани с пътя на духа. Духовността е свързана с това да се обърнеш към душата в себе си. Да можеш да я слушаш. По време на пътешествията ние опознаваме себе си по-добре.

Би ли описала това преживяване по-подробно?

● Потопяването в друга култура е изключително зареждащо. Да се идентифицираш с душевността и емоцията на някой друг е интересно, провокиращо и ценно. Досега съм ходила в Кралство Бутан, Непал, а сега и в Перу. Догодина планирам да посетя Африка. Далай Лама е казал, че е хубаво веднъж годишно да ходим на място, където никога не сме били, за да може да оставим част от себе си там и да вземем част от това място със себе си, защото всички ние сме едно цяло. Но някак с времето сме забравили да мислим за тази взаимна обвързаност. Голяма част от населението в Индия, Тибет, Мексико, Перу са с по-широк мироглед. Може там да има мизерия, разделение по касты, мръсотия по улиците, но хората не са толкова агресивни към живота, както ние европейците страдаме от липсите и неудовлетвореността от нещо. Те гледат философски на всичко това.

Не се фиксират може би?

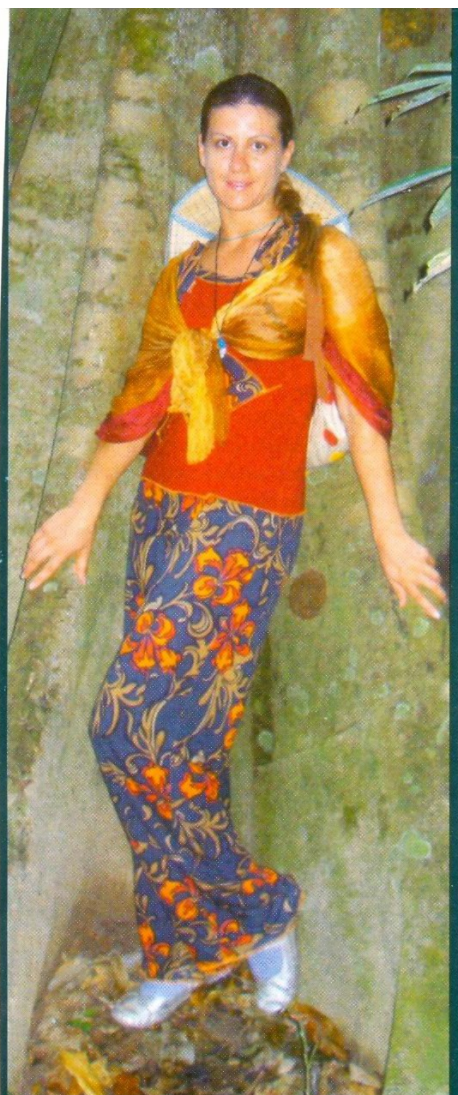
● Когато започнеш да мислиш за липсата, че някой все те прецанква, че винаги друг е виновен, се получава негативна въртележка. Докато те смятат, че липсите и трудностите са част от пътя им, който ги учи на нещо. По-важно е да можеш да предадеш любов, да вярваш в светлината и в това, че въпреки тези ограничения духът е по-силен от всичко. Аз също съм зависима от материални неща и не мога да кажа, че те не са ценни, но трябва да се търси балансът между гдете и да намиращ начини да се чувстваш добре.

Какво правиш, когато изгубиш баланса?

● Чета. Литературата е мощен душевен стимулатор и антидепресант. Въпросът е да намерим механизъм как бързо да излезем от трудна ситуация и да трансформираме негативните емоции в положителни, така че да продължим напред в хармония. А не да ги изтласкваме, да се правим, че ги няма или непрекъснато да повтаряме един и същи модел, който да ни води до едно и също следствие. Обичам и да се разхождам сред природата. Имам любими маршрути, оставам сама със себе си и успокоявам ума си. Хаосът на мислите ни може да ни влуди. От време на време мозъкът трябва да си почива, да има тишина. Обичам йогата и медитацията. Ако свърхинвестираме в едно, ще пострада друго нещо, важно за нас. Трябва да има баланс.

Остава ли ти време и за личен живот?

● В момента приоритет ми е работата. Център „Емпатия“ ми е и партньор, и дете, и приятел. Това е за сметка на личния ми живот, но не се чувствам некомфортно. Не съм в конфликт със себе си. Добре е във всеки един момент човек да се замисли какво точно иска и къде да инвестира енергията си. Всяко статично нещо, което те вкарва в стандартно функциониране, изхабява. Хубаво е да има промяна, градеж, познание. Това е моята философия.

Пътят към нас самите е най-дългият и най-интересният

Според теория, идваща от Изтока, енергията на Земята е като змия от светлина, която сменя своето гнездо и остава за хилядолетия на определено място. Тя следва определен път, който минава през Тибет, Индия, Мексико, Перу, Боливия, Чили. От няколко години психотерапевтът Магдалена Данаилова от център за хармония, баланс и психотерапия „Емпатия“ участва в група, която прави духовни пътешествия по тези места. Тази година маршрутът отвежда Маги, бившата приятелка на Слави Трифонов, в Перу.

Смята се, че е добре през пет години да се сменя работата, някои казват, че това важи и за партньорите в живота?

● Човешките отношения са едни от най-сложните, но и най-простиците. Важно е партньорите да гледат в една посока, а не един срещу друг. Добре е да приемат разликата на другия, без да искат взаимно да се променят. Ако хората разберат кои са техните жизненоважни принципи и изисквания, с които не могат да направят компромис, ще правят по-лесно компромиси с маловажните за тях неща.

С какво не би направила компромис?

● С работата ми например. За мен е важно да инвестирам в нея колкото е необходимо. А не партньорът да ми създаде проблем, че отивам в неделя на работа и да стане конфликт. Много важна за мен е комуникацията. Искам да съм приятел с човека до мен, да разказвам, споделям, слушам. По-добре е истината да се каже, не да се скрие или представи в друг вариант. Важен елемент е и пътуването. Не е проблем, ако той не иска да пътува с мен, но искам да приема моя избор.

Продължаваш ли да изучаваш себе си?

● Да, пътят към нас самите е най-дългият, най-интересният и динамичен, защото мъдростта се натрупва.

● Според теория, идваща от Изтока, се смята, че след Тибет, Индия и Мексико земната енергия е преместила своята сила в Перу и Боливия на границата на езерото Титикака. Говори се, че на места като тези хората получават просветление, повече отвореност на съзнанието, разгръщат духовния си потенциал да раздават и получават в енергийно-емоционалния взаимнообмен. Според духовните учители енергията избира места, които не са така развити в материално отношение, а са по-девятствени. При езерото Титикака посетихме селце от сегем къщи, направени от кал, където хората живеят органично - грижат се за природата и тя - за тях.

Какво още те впечатли?

● Бях най-въодушевена от Мачу Пикчу - изгубеният град на инките. Мястото е внушително и носи духа и силата им. Те са владеели голяма територия, строили са с огромни каменни блокове, запазени и до днес, което ние не можем да си обясним. Живели са отвъд ограниченията. Според мен вярата и духът акумулират голяма сила. Докато пътувах, прочетох книгите - „Пътят на боговете“, „Зми-

ята от светлина отбър 2012“ на Друнвало Мелхисеке. Те ми помогнаха да науча повече за тези места. Езерото Титикака например е свързано с техния бог Виракоча. Той говорел за любовта и светлината, лекувал с ръце. Неговата история наподобява тази за Исус.

Часове пътувахме през Андите и възпитавахме в себе си търпение. Преминехме през пустинята и се изненадах, че там ми хареса. А оазисчетата, които срещаме, бяха знак, че в труден момент наистина има спасение и винаги можеш да намериш решение. Преживях интересни усещания. Караха ни с бъзита, пързаляхме се по дюните на дъска, намазана със специална паста. Лягах по корем и се изстрелвах наогул с голяма скорост. Викаш на воля и се чувстваш като дете.

Амазонската джунгла силно ме впечатли - много е влажна, целият си мокър, лепнеш, около теб и по теб има рояк жужкащи насекоми. Видях места, където времето сякаш бе спряло. Незабравима ще остане разходката с лодка по едно красиво езеро с лилии. Имаше огромни дървета, чиято корона образува зелен тунел, под който минаваш, а

около теб летят рояк цветни пеперуди... като в царството на приказките.

Да те върна в настоящето. Върху какво си се съсредоточила сега като психотерапевт?

● В център „Емпатия“ организираме международна обучителна програма по НЛП, сертифицирана от Ричард Бендлер - един от създателите на НЛП теориите. Решили сме да поканим на обучение съвсем безплатно двама пълнолетни младежи от дом за деца, лишени от родителски грижи. Всяка фирма или частно лице, които пожелаят, могат да финансират обучение на още едно дете. Смятам, че колкото повече помагаме и даваме, толкова повече на нас ще ни се връща и някой друг ще ни помага. Също така работим с организации, които помагат на жени, болни от рак на гърдата и шийката на матката. Планираме да организираме различни групи за взаимопомощ - за това как да привличаме любовта, кой е най-подходящият партньор, как да запазим хармонични взаимоотношения. Ще работим с групи от родители, осиновители и хора, желаещи да осиновят дете, както и със зависими от яденето, които запълват липсващи емоции с храна. Наскоро открихме ателие „Креативо“ за деца от 5 до 14 години, където развиваме тяхното мислене, интелигентност, символно представяне на това, което искат да им се случи. Учим ги как да станат по-самоуверени, по-концентрирани, как да разрешават междуличностни конфликти. Планираме и лагери сред природата.

интервю на **Румяна Смилкова**
снимки **Александър Ашминов** и архив

